

Inspirativní muž Dominik Mareš na Prahu 1 nedá dopustit

7.6.2023 - | Městská část Praha 1

Ach. Tak na to je lehká odpověď, štěstí je být tady a teď a dělat to, co nás baví. Každé ráno se nadechnu a vím, že to bude fajn den. Udělám si ho takový. Když mi není do zpěvu, vezmu nad ránem kolo a jedu Prahou. Popeláři uklízejí odpadky po noci, pekaři rozvážají pečivo, město voní a probouzí se. V tom je krásný cyklus, práce a řád. Mám to zde rád a Praha je mi nakloněna. Víím, že je vše v pořádku. Ale také víím, že je vše na mně, jak se s tím poperu.

Ve vašich obrazech se zrcadlí mnohaleté zkušenosti ale i stále hledání, hledání něčeho, co není na první pohled zjevné. Svět je někde jinde, skryt za oponou, za naší představou?

To bych byl rád, kdyby to tak divák vnímal. Ano, snažím se o to, abych něco předal. Aby mé obrazy byly hluboké. Aby dostaly diváka tam, kde nikdy pocitově nebyl a jejich vlastní pocit byl naprosté novum. Jsme obklopeni a ovlivňováni tolika věcmi, přírodou, krásami i problémy, civilizací, která je zdá se před rozpadem, a musíme se s tím vyrovnat. Ale krása je vždy tu. Zklidněme a ztišme se. Pokud se zeptáte na mé vzory, tak to byl každopádně Josef Jíra, Vladimír Boudník, Mikuláš Medek. Taky takoví zemití chlápci. A žádní poseroutkové.

Je na vás zřetelné, že přátelství a setkání s lidmi jsou pro vás důležitá?

Každopádně. Správné přátelství vás směřuje a vychovává zároveň. Mé první velké zásadní setkání a přátelství na poli umění bylo s Karolinou Bayerovou, které bych chtěl do nebe poslat velký dík. Karolina, kurátorka a galeristka mi hodně dala. Pražané si jistě vzpomenou na její galerii v Mostecké věži a pak na další v Řetězové ulici nad kavárnou Montmatre. Galerie Bayer and Bayer měla parádní výstavní program a udávala tón doby i vkus. Další neskutečně krásné lidské setkání bylo s Tomášem Kolowratem-Krakowským. Dnešními slovy byl můj mentor a naučil mne žít. Prožili jsme spolu hodně chvil a učil mne být pokorný k lidem a ke světu. Jeho památná věta byla: Prosím, pokud budeš spokojen s dnešním dnem, dej také něco dál těm, kteří potřebují. Byl ke mně laskavý, hodný, zdůrazňoval, že štěstí spočívá hlavně v tom dávat, hlavně dávat. On musel být hodně šťastný, dával totiž stále. Vzdávám mu tímto čest! Mám rád Kubu Špaňhela, je to kamarád, výborný malíř a moc se mu daří.

Dlouhou dobu učíte malbu, jste pedagog?

Ano, učím moc rád a předávám dál, co umím. Malé děti učím ze zájmu, mým žákům už je dnes přes dvacet...Sám mám syna a jsem na to moc pyšný. Matyas mne ukotvuje v životě, mám vždy pro něj připravenou ruku. Je zázrak mít dítě. Užívám si to.

Jak jste se dostal k tomu, že stěny našich předních restaurací zdobí vaše obrazy?

Jednoduchá linka. Mám rád jídlo, rád stoluji a rád se setkávám s lidmi. A pak už je krok k tomu, dodat do prostoru, kde rád jím, nějaký svůj obraz. Moje věci můžete vidět ve Slovanském domě, v restauraci Kogo, v Antonyho bistru ve Skořepce...to je super, ne?! Noblesní a dobré restaurace a mé obrazy. Proč ne.

Dominiku, máte nějaké splnitelné přání?

Mým snem je murál ve vnitřní Praze. Už mám vyhlídnuté místo, a možná ho nebudu prozrazovat.

Nechte se překvapit. A pak si chci adoptovat květník, záhon někde u Havelské tržnice....To snad není tak nemožné? (smích). Držte mi palce.

<https://www.praha1.cz/inspirativni-muz-dominik-mares-na-prahu-1-neda-dopustit>